

6-1-2015 - Uitgave Volle Lading Groep

Na 17 december:
tijd om de
scheidslijnen
scherp te
trekken

Zo ongeveer 1500 havenarbeiders liepen op 17 december van het Centraal Station, via de Spido, over de Erasmusbrug naar het Luxor. Uit de massale opkomst blijkt dat iedereen begrijpt dat de werkgelegenheid in de containersector gehalveerd dreigt te worden en dat een RWG zonder CAO een heel ongezonde

olievlek gaat worden. Inzien dat er een dreiging is, is één ding. Maar uit de opkomst blijkt ook de wil om tegen die ontwikkelingen te vechten, de wil om voor de belangen van de havenarbeiders op te komen. Op 17 december bleek ook (en niet voor de eerste keer) dat de havenarbeiders zelf

*Vervolg
op
blz. 2*

**Vervolg
van
blz. 1**

hun strijd kunnen organiseren: bijna iedereen stond op het Centraal

Station en daarmee werd gehoor gegeven aan de zelfstandige oproep van een aantal collega's om een demonstratie te houden die wat meer indruk zou maken. Nou die opzet is zeker geslaagd.

Na 17 december kan echter niet verder afgewacht worden: ofwel de protesten gaan vooruit, ofwel ze zakken langzaam weg. Ofwel 17 december was het begin, ofwel het was het hoogtepunt en daarna wordt het weer bedelen bij het Havenbedrijf Rotterdam. Het is tijd om de scheidslijnen scherp te trekken: wat trekt de zaak vooruit, wat trekt de zaak achteruit? Het gaat immers om de toekomst van de havenarbeid. Is dat een toekomst met rechteloze goedkope arbeidskrachten, met verdeeldheid, zonder CAO's, zonder vaste banen, zonder toekomst voor de jeugd - of is dat een toekomst met vaste banen, eenheid, sector-CAO's en een vakbond als strijdorganisatie in handen van de leden? Het gaat nu om de volgende keuzes:

Acties

Aan de ene kant staat het plan dat op 19 januari een beperkte groep demonstreert bij het Deltalinqs-diner, dat later met een beperkte groep nog een keer een gemeenteraadsvergadering wordt bezocht en daarna zijn de

ideeën op. Dat voorstel gaat er van uit dat bedelen genoeg is.

Aan de andere kant staat het idee dat alleen massale acties helpen, dat de volgende stap moet zijn dat de kranen omhoog gaan. Dat voorstel gaat er van uit dat arbeiders alleen iets gedaan krijgen door hun macht te ontplooiën. Staking is daarbij een onmisbaar middel.

Eisen

Aan de ene kant staat de eis van een tijdelijke extra arbeidstijdverkortung voor ouderen op kosten van het Havenbedrijf Rotterdam. En de eis dat RWG uiterlijk 1 juli een CAO moet hebben. Tijdelijke arbeidstijdverkortung betekent je neerleggen bij de halvering van het aantal banen. Bovendien is het een illusie dat extra arbeidstijdverkortung voor ouderen voldoende zou zijn om het verdwijnen van 700 tot 1000 banen te voorkomen. Hierbij horen ook plannen die het Havenbedrijf Rotterdam laat uitlekken: het bemiddelen van havenarbeiders naar banen buiten de haven. Daarmee zouden de havenarbeiders zich ook onttrekken aan de verantwoording voor nieuwe generaties - die ook werk en vaste banen nodig hebben. Het laat al die tijdelijke contracten en andere pulpcontracten voortbestaan. De verdeeldheid over CAO's wordt dan voortgezet. De eis van een CAO voor RWG op 1

juli is de zaak voor je uitschuiven, uitstellen en afstellen.

Aan de andere kant staan de eisen dat de werkgelegenheid verdedigd moet worden - met arbeidstijdverkorting zonder inleveren (6-ploegendienst in de volcontinu, vierdaagse werkweek, op 60 jaar met een goede regeling eruit), vaste banen voor elke havenarbeider en een sector-CAO met gelijke lonen, vaste banen en vaste arbeidstijden.

Dat is verantwoording nemen voor degenen die na jou in de haven nog een boterham willen verdienen. Wat betreft de RWG-CAO: de strijd is nu begonnen en die moet uitgebreid en opgevoerd worden tot RWG een goede CAO heeft.

Sinds het Rietlanden-arrest van de hoge raad vallen acties voor een dergelijke eis bij andere bedrijven dan RWG onder het stakingsrecht. Dat soort acties kunnen op internationale steun en solidariteit rekenen (met bedelen kan dat niet).

Organisatie

Aan de ene kant staat afwachten. Hopen dat iemand weer een initiatief neemt om de actiedraad op te pakken. Daarmee gebeurt er niets. Afwachten is afgaan. Afwachten is het koesteren van de valse hoop dat vanuit de bondsburelen effectieve acties georganiseerd zullen worden. Dat is een illusie. De demonstratie van 17

december was een succes door de zelfstandige oproep om vanaf Centraal Station te vertrekken. Resultaat kan alleen geboekt worden als de havenarbeiders zich zo organiseren dat ze het initiatief naar zich toe trekken.

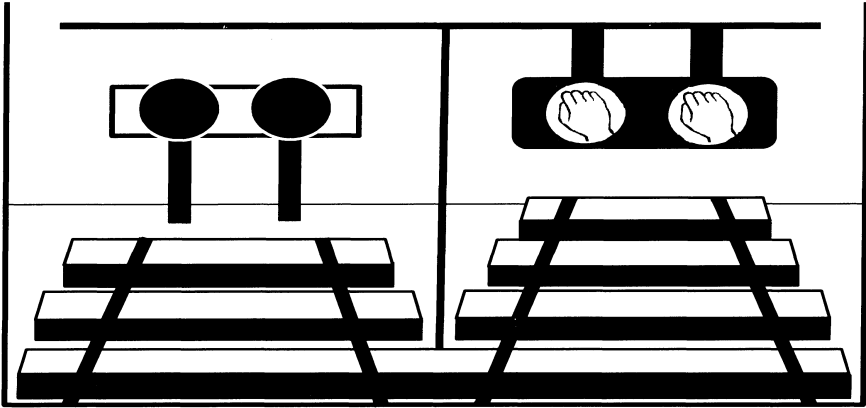
Tegenover afwachten staat het tot stand brengen van een democratisch actiecomité om de strijd te leiden. Dat moet democratisch zijn, zodat de havenarbeiders zelf kunnen beslissen over de eisen en de acties. Dat kan in de vorm van een open actiecomité. Zo een comité komt regelmatig bij elkaar om acties te bespreken en staat open voor iedereen die een inbreng wil hebben. Zo een comité kan de havenarbeiders bij elkaar roepen om over belangrijke zaken gezamenlijk te beslissen. Zo een comité kan haar eigen woordvoerders kiezen. Zo een comité zal de strijdwil en de creativiteit van alle havenarbeiders kunnen ontplooiën.

En laat er geen misverstand over bestaan: dat is niet tegen de bond - dat is juist het echte vakbondswerk: dat is de bond een strijdorganisatie maken in handen van de leden.

De Volle Lading wil zich vol inzetten voor het tot stand brengen van zo een comité en zij roept de havenarbeiders die 17 december tot een succes hebben gemaakt op om zich daar ook voor in te zetten.

DOOD SPOOR

GOED SPOOR

Leefbaar Rotterdam bekent kleur

Sommigen denken met hun stem op Leefbaar Rotterdam op het goede spoor te zitten. Maar het is een dood spoor. Bij Leefbaar Rotterdam zijn racistische ideeën nooit ver weg, dat moet toch al wat zeggen. Alleen de grote bedrijven profiteren van racisme, want het verhindert de arbeiders om eensgezind voor hun belangen op te komen. En racisme legt de oorzaak van alle maatschappelijke ellende niet bij de monopoliebedrijven die in werkelijkheid de dienst uitmaken, maar bij mensen van een ander ras of geloof. Het verwacht de ideeën van mensen. Bij Leefbaar Rotterdam wordt chauvinistisch 'onze' cultuur verheerlijkt, dat zegt toch ook al wat. Wat is 'onze' cultuur? Er is een cultuur die de belangen van de

grote bedrijven en de rijken verdeedigt en er is een cultuur die de belangen van de arbeiders en

andere werkende mensen verdeedigt. Chauvinisme verwacht de ideeën van de mensen.

Leefbaar Rotterdam drijft - net als de PVV - op het idee dat er een elite is die buitenlanders bevoordeelt en die onze cultuur en onze manier van leven naar de knoppen helpt. Die elite moet eens flink tegen de schenen worden geschopt.

In de praktijk vindt de elite - de grote concerns en de rijken - het prima wat Leefbaar Rotterdam en de PVV doen. Verdeeldheid scheppen tussen de werkende mensen: prima. Verwarring brengen: goed zo. Verhullen dat de monopoliebedrijven de oorzaak zijn van de maatschappelijke misstanden: ga

zo door. Partijen als Leefbaar Rotterdam en de PVV zijn steunpilaren voor de grote bedrijven. Het zijn zeer bruikbare steunpilaren, omdat ze doen alsof ze opkomen voor de gewone mensen tegen de elite - terwijl ze het omgekeerde doen.

Op de havenarbeidersdemonstratie van 17 december kwamen de gewone mensen op voor hun belangen tegen de elite. En zie hoe Leefbaar Rotterdam meteen kleur

bekende en liet zien hoe ze een steunpilaar voor die elite is. Leefbaar Rotterdam greep het vuurwerk aan, dat tijdens de demonstratie werd afgestoken, om de havenarbeiders te criminaliseren. *"Hier wordt gewoon crimineel gedrag vertoond"*, zei Sørensen van Leefbaar Rotterdam, en *"de mensen die dat vuurwerk hebben afgestoken moeten wat ons betreft alsnog worden opgepakt"*. Nou weet iedereen weer waar ze staan.

Internationale solidariteit: niet langer de zwakste schakel zijn

De strijd van de Rotterdamse havenarbeiders heeft een internationale dimensie. Dat bleek op de havenarbeidersdemonstratie van 17 december door de aanwezigheid van delegaties uit Noorwegen, België, Spanje enzovoort.

Het zijn dezelfde grote rederijen die in alle havens binnenlopen, het zijn vaak ook dezelfde grote internationale stuwadoorsbedrijven waarvoor de havenarbeiders werken. Het zijn deze bedrijven die op dit moment in heel Europa eisen dat het systeem dat havenarbeiders onder één CAO vallen wordt afgebroken.

In veel havens (België en bijna alle zuidelijke havens) vallen de havenarbeiders onder één CAO. Ze worden niet

verdeeld door allerlei verschillende bedrijfs-CAO's. Het gezamenlijk belang is makkelijker te zien en te verdedigen. Wie op 17 december aan een buitenlandse collega de situatie van bedrijfs-CAO's in Rotterdam uitlegde die werd meewarig aangekeken: dat willen die buitenlandse collega's niet en terecht.

De Europese Commissie zet op dit moment de Spaanse en Belgische regering onder druk om het systeem van één CAO open te breken. Het zal in de Spaanse en Belgische havens een strijd worden. Deze strijd verdient de soli-

dariteit en steun van de Nederlandse havenarbeiders. Steunbetuigingen, steundelegaties, weigeren van besmet werk: dat zal zeker welkom zijn. En wie solidair is, kan op zijn beurt als dat nodig is ook weer solidariteit verwachten.

De belangrijkste steun die de Rotterdamse havenarbeiders kunnen verlenen is in Rotterdam op te komen tegen bedrijfs-CAO's en voor sector-CAO's. De keten is zo sterk als de zwakste schakel en Rotterdam mag niet langer die zwakste schakel zijn. Dat doet geen recht aan de positie van Rotterdam als grootste Europese haven en het doet ook geen recht

aan de strijdtraditie van de Rotterdamse havenarbeiders.

Westerhoud naar de zoutmijnen?

Per 1 januari is Westerhoud - directeur van ECT - met pensioen gegaan. Dit zou hij in goed overleg met de eigenaar van ECT (Hutchison Port Holdings Limited) hebben besloten.

Sommigen noemde hem het eerste slachtoffer van Maasvlakte 2. Maar ben je een slachtoffer als je

met 62 jaar op pensioen mag? Zal hij, als hoogste baas van het grootste containerbedrijf van Europa, maar een matig middelloonpensioentje

krijgen? Hem slachtoffer noemen is je bekommeren om de directeur van ECT.

Verdient die directeur dat? Tamelijk aan het begin van zijn tienjarig bewind was er een tweedaagse zelfstandige staking tegen een slechtere positie en roosters voor Duggers. Tegen 'zijn' ECT-

De Rode Morgen is lid van de Internationale Coördinatie van Revolutionaire Partijen en Organisaties www.icor.info

ers zei hij toen: 'stakers in China worden naar de zoutmijnen gestuurd'.

Door de winsten van ECT heeft Westerhoud zeker bijgedragen aan vergroting van het vermogen van zijn baas Li Ka-shing - de rijkste man van Azië. Met rond 30 miljard dollar is hij de zeventiende op de miljardairslijst van persbureau Bloomberg eind 2014. Voor die miljardair eiste Westerhoud 1,3 miljard euro van het Havenbedrijf Rotterdam. Voor die miljardair heeft hij ECT-ers opgetrommeld om zijn rechtszaak te ondersteunen.

Maar wat heeft Westerhoud voor 'zijn' ECT-ers gedaan? Heeft hij voor zijn personeel geëist dat ze met de lading mee konden gaan naar Maasvlakte 2?

Dit jaar gaan APMT2 en RWG commercieel draaien. Zij zullen veel containers wegtrekken van ECT. Bovendien kiest de 2M alliantie van MSC en Maersk in Rotterdam voor APMT. Hierdoor ver-

**Kom naar de
vergadering
van de
Volle Lading**

**dinsdag
13 januari
2015
20.00 uur**

**Cronjéstraat 41
Rotterdam-zuid**

liest ECT het oostwest-verkeer van MSC. ECT zal dus heel veel banen willen schrappen. En als dat lukt valt de toekomst van veel havenwerkers in gruzelementen. Maar daar hoeft Westerhoud zich geen zorgen over te maken – dat heeft hij ook nooit gedaan.

Voor de toekomst van de havenwerkers kunnen alleen de havenwerkers en hun collega's in andere sectoren zelf zorgen!

**Lees dagelijks
Rode Morgen nieuws
op [www.
rodemorgen.nl](http://www.rodemorgen.nl)**

Wie De Volle Lading
iedere vier weken
gratis per
e-mail wil ontvangen:
mail dit verzoek naar
**info@
vollelading.nl**

Solidariteit IHC

De Volle Lading ontving van de Internationale Havenwerkers Conferentie onderstaande solidariteitsverklaring voor de Rotterdamse havenwerkers bij hun zelfstandige actie op 17 december 2014:

Hamburg, 16-12-2014

Beste collega's,

De havenbazen bij RWG geloven dat wij als havenarbeiders een CAO-loze toestand en een verdere opsplitsing van de werkers in de haven zullen tolereren. Jullie demonstratie, waartoe FNV Havens en IDC hebben opgeroepen, is een belangrijke stap en een signaal aan alle collega's voor het totaal niet toestaan van CAO-loze zones – anders worden onze bonden tot tandeloze tijgers en worden we met onze gerechtvaardigde eisen niet ernstig genomen.

Wie vecht kan winnen - wie niet vecht heeft al verloren! Wij zullen jullie strijd breed bekend maken.

Veel succes en solidaire groeten van de
Coördinatiegroep van de internationale havenwerkersconferentie
(<http://dockers-international.com>)

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41 - Rotterdam

Zondags 14.00-16.00 uur

E-mail: info@vollelading.nl

Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl

Steunbijdragen:

bankrekening NL54INGB0004428359

Neem een abonnement op de Rode Morgen

0 jaarabonnement € 6,80

0 steunabonnement € 11,35

0 gratis proefabonnement 3 nummers

Betaling na ontvangst van een acceptgirokaart. Vul bon in, uitknippen en opsturen::

Rode Morgen, Postbus 51245

3007 GE Rotterdam

6-1-2015

Of via email: info@vollelading.nl

U kunt natuurlijk ook bellen: 010-

4199054 kijk op: www.rodemorgen.nl

NAAM.....

ADRES.....

POSTCODE/WOONPLAATS:
.....

